

Torben Lund (S):

Det er bestemt ikke for at forlænge debatten, tværtimod. Jeg synes, vi er nået ind i noget juridisk spilfægteri, som sagen egentlig slet ikke fortjener.

Et flertal her i Folketinget vedtager nu om et øjeblik, at man ikke må diskriminere på grund af seksuel orientering, og det vil i praksis som regel sige på grund af homoseksualitet. Så synes jeg ikke vi her skal stå og fægte os ind i en hel masse tilfælde om, hvornår der nu skal rejses tiltale, og hvornår der ikke skal rejses tiltale.

Mit indtryk er, at alle – måske på nær fru Pia Kjærsgaard – er enige om, at denne lovgivning har sin største betydning i de sidegevinst, der kan være ved lovgivningen. Et flertal har også tilkendegivet over for justitsministeren, at vi ikke ønsker, at vedtagelsen af denne lovgivning skal udløse en hel stribe af retssager om diskrimination i forhold til homoseksuelle, men vi ønsker da naturligvis, sådan at vi kan gøre brug af den, og sådan at vi kan undgå diskrimination og der kan sanktioneres over for diskrimination, når vi virkelig har et groft tilfælde. Derfor synes jeg ikke, at vi skal bevæge os yderligere ud i juridiske fortolkninger.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Det er jo før set, at Folketinget har vedtaget et eller andet, hvor man har stillet nogle hensigter op, som overhovedet ikke kunne overholdes. Og så skal vi høre heroppefra, at man ikke ønsker, at der skal lægges i stribevis af sager an! Men hvordan kan man egentlig forhindre det? Hvordan kan man undgå det, når dette lovforslag bliver vedtaget? Det er en rent akademisk betragtning, vil jeg kalde det.

Jeg har en fornemmelse af, at regeringspartierne og Fremskridtspartiet er meget enige i denne sag. Jeg tror faktisk ikke kun, at det er fru Pia Kjærsgaard fra Fremskridtspartiet, som har nogle andre synspunkter i denne sal.

Men jeg skal da glæde mig over, at Kristeligt Folkeparti har mandet sig op til at ville stemme imod. Det kan da kun glæde mig. Nu tror jeg nok, at Fremskridtspartiet måske har et lidt andet syn på personers seksuelle

orientering, som det så smukt udtrykkes, end Kristeligt Folkeparti har. Vi har nok ikke helt den samme begrundelse for at stemme imod. Men jeg skal glæde mig over, at i hvert fald ét regeringsparti har mandet sig op til at stemme imod i stedet for at undlade at stemme – som de øvrige tre regeringspartier.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Afstemning***Lovforslaget**

vedtoges med 63 stemmer (S, SF og RV) mod 7 (FP og KRF); 54 (KF, V, CD, VS og Gade (SF)) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 77:

Forslag til lov om ændring af lov om frikommuner.

Af indenrigsministeren (Enggaard).

(Fremsat 12/11 86. Første behandling 20/11 86. Betænkning 30/4 87. Anden behandling 5/5 87. Tillægsbetænkning 6/5 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Agerschou (SF):**

Som vi sagde ved andenbehandlingen, er SF enig i frikommuneforsøget som idé. Det er efter vores opfattelse positivt, at der udføres forsøg, der kan åbne nye, perspektivrige og grænseoverskridende måder for kommunerne at arbejde på.

Men vi mener, at det nuværende frikommuneprojekt er i gang med at blive uacceptabelt forpjuket. Det er endt i noget roderi. Der skal laves forsøg på områder, hvor der ikke er nogen som helst grund til at lave forsøg. Man kan bare beslutte sig med det samme. Omvendt er der meget få af forsøgene, der har præg af visioner, og vi har konstate-

[Agerschou]

ret, at regeringen rent faktisk har standset forsøg, man ikke havde politisk sympati for.

På den baggrund vil SF ikke medvirke til dette lovforslags gennemførelse. Vi vil undlade at stemme.

Poulsgaard (FP):

Hvis det stod til Fremskridtspartiet, ville kommunerne få et bloktilskud. Vi ville fastsætte visse regler angående skoler, og hospitaler ville være direkte underlagt staten, men ud over det ville kommuner sådan set være frit stillet. Men det er jo slet ikke det, vi skal diskutere her, vi skal diskutere de såkaldte frikommuner.

Vi stemte i sin tid for loven; vi gjorde det med svære betæneligheder. Jeg kunne egentlig tilslutte mig det, SF's ordfører sagde heroppefra.

Vi ville indtage en anden holdning end SF, da vi aldrig undlader at stemme; vi har en holdning til tingene.

Vi mener, at frikommuneforsøget har udviklet sig stik modsat det, der var planen. Vi ser en større og større bureaukratisering, vi ser et større og større greb om offentligheden, vi ser større og større krav om tilskud – lige stik modsat det, som vi står for, nemlig liberalisering og frihed.

Man kan jo undre sig over, at man i alle de Venstrekommuner, vi har, fører så få frihedstanker frem i frikommuneforsøget. Vi kan f.eks. ikke se, hvorfor der skal være forskel på ejendomsskatter – dér skal lovgivningen være ens for alle – og vi kan ikke se, hvorfor Københavns Amt skal til at spille vejdirektorat – bare for at tage nogle enkelte eksempler.

Det er med beklagelse, vi må meddele, at vi ikke kan støtte lovforslaget, men må stemme imod.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 100 stemmer (S, KF, V, RV, CD og KRF) mod 4 (FP); 19 (SF og VS) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 141:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. (Indvandrerkommuner, økommuner).

Af indenrigsministeren (Enggaard).

(Fremsat 13/1 87. Første behandling 27/1 87. Betænkning 30/4 87. Anden behandling 5/5 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Henning Rasmussen (S):

Ved andenbehandlingen forkastedes et ændringsforslag, vi havde stillet om en forøgelse af statens tilskud til kommuner med særlig mange indvandrere og flygtninge, og det er vi naturligvis meget kede af. Vi synes, de forbedringer, der nu gives til de kommuner, der har særlig mange flygtninge og indvandrere, er utrolig små.

Men da det ligger sådan, at lovforslaget også indeholder en forhøjelse af tilskuddet til de fire økommuner, der har særlig store udgifter til transport og til de unges uddannelse, en forhøjelse, som vi er meget glade for, agter vi naturligvis at stemme for lovforslaget ved tredje behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 119 stemmer (S, KF, V, SF, RV, CD, KRF og VS) mod 4 (FP).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var: